

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XV. De eo, quod & Iudæi minimè diffitentur, miracula in Ecclesia S. E.
sæpißimè facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

tanti Martyris meritū, qui mulierem absq; ministerio suorum pedum venire voluit ad aram suę requietionis antipodam eo scilicet tenore, vt vbi antea tenebrata impietate, conticescens occultabat delictū, ibi postea sub luce pię confessionis, ac recuperatione salutis, ipsa cum cæteris disceret scriptum: quia Dominus seruabit pedes Sanctorum suorum. Et illud Isaiaę propheta: Quam speciosi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona. quorum nos participes per charissimi sui Martyris preces efficere dignetur, qui sedens super cherubin abyssos intuetur, Amen.

XV.

Quia beneficia diuina vsq; in finem sæculi multorum sint resurrectio & ruina, quotidie creatoris declaratur omnipotentia, quæ fidelium corda dirigens mandatorum suorum in semita: Populum humilē saluat, & oculos superbōrum humiliat. Castigat ergō fidei sacre filios misericorditer vt corrigat, incredulos autem & impios ob durum cor & impœnitens iusta sententia damnat. Vnde & plebs Christiana in DEI omnipotentis latatur gratia, de manu filiorū alienorum segregata, quorum filij sicut plantationes nouellæ, filia circumornatæ, promptuaria plena ex hoc illud eructantia, fœtoia oues, crassæ boues. Non est ruina maceria neq; transitus neq; clamor in plateis eorum. Hac igitur falsa felicitate deliniti, Christianis impropere solent Pagani & Iudæi, quod cum hi multimoda terantur & grauentur pressura, ipsi è contrario consolationē habeant & leuamen in omnia sua. Nostros velut pauperes ac inanes afficiant pestilentia ac fames; illos verò reficiat, immò distendat superflua rerū congeries, in qua est omniū malorū materies. Pro quorū inania cōsolatur nos pleniter, si digni sum⁹, spiritali abundantia: è cuius copia Dauid eructans & cor laborib⁹ humiliatū, consolans, dicit: Multę tribula-

Psalm. 90.
Matth. 4.
Isai. 52.
Rom. 10.

Dan. 3.

Psalm 143.

bulas iustorum & de his omnibus liberavit eos Dñs. *Psalm. 33.*
 Mors autē peccatorū pessima, quos tenuit superbia; quia cū *Psalm. 72.*
 hominib⁹ nō flagellabuntur. Quibus cū dicimus, quare non
 creditis in Dñm, cuius iuga fidei super se leuasse, iam totus
 mundus gratulatur? Respondent, in rerum prosperitate
 seu aduersitate vtrinq; probandam fore executionem fidei
 rectæ, & quis immundo videatur subiacere maledicto. No-
 bis autem è contra resultantibus, quia maledictio mundi
 mutabitur benedictione cœlesti, esuries saturitate, luctus
 exhilaratione; oportet nos aduersa mundi patienter tole-
 rare. Vos, inquit, solito more incerta pro certis semper
 habetis; & ideo quadam facilitate ad hæc nos conducere
 tentatis: Quos occasione aliqua in nomine domini cupien-
 tes lucrari, docemus verbis huiusmodi: Christianos con-
 stat, factis maiorum, & dictis valde certificados in fide, cui
 adhuc etiam inter cetera veritatis indicia, multum adstipu-
 lantur miracula cœlitus ad Sanctorum memorias declara-
 ta: quæ pro sui magnitudine ac assiduitate, nec inimicos
 huius nominis & religionis arbitramur posse latere. Qui-
 bus nostra parte prolatis, obuiare conantes Iudæi duritia
 cordis lapidei, clamant, & perstrepunt dicentes: Optime
 nouim⁹ quo tendit vester epilogus. In Ecclesia quidē Mar-
 tyris vestri Emmerāmi, quia notum est omnib⁹ Ratisbonæ
 habitantibus claudos reparatos, atq; cæteris molestijs affe-
 ctos, à vero medico curatos, minimè diffitemur. Sed per
 Messiam, quem nominatis Christum, & eum, quem dicitis
 patronum vestrum, horum aliquid factum nunquam fate-
 mur. Nam omnipotens in omni loco dominationis eius
 quæcunq; voluerit facit vt Deus. Potest etiam in plateis
 conferre sanitatem infirmis, & facere talia in synagogis siue
 nostris in scholis, qualia in vestris gloriāmini facta Ecclesiis.
 Tum os eorum quasi ad cœli cameram suspensum, & lin-
 guam

Matth. 8.

quam procaciter transeuntem in terram, oppilauimus sermone in hunc modum se continente. Quia Domino nostro IESU Christo corporaliter cum hominibus cōuersato, ac munera suæ pietatis intra & extra synagogam, patribus vestris magnificè impertito, non solum cum eis ingrati exitistis, sed miserrima vosmetipsos interficientes dementia etiam hoc in malum vestrum accumulastis super iniquitatibus eorum, ut in eo capiti omnium bonorum, nec non illius membris electis detraheretis, vnde salutem gratis oblatam attrahere debuistis; ecce conuertimur ad gentes quæ Dominum in Sanctis eius nouerunt laudare fideles. & quia indignos vos DEI iudicastis gratia, ac omne bonum vsq; hodie à salute vestra negatiua diffensione repulistis, his fructuosè proponimus margaritas, qui sciunt cum honore suscipere illas. Vobis autem erit æterna confusio, restante Christo in suo Euangelio: Quia filij regni in tenebras exteriores erunt trudendi, & sine fine puniendi. Cæterum ut reuertamur ad humilitatis nostræ propositū. O lectores & auditores, qui veræ fidei estis confessores, q; de Christi gratia Sanctorumq; gloria Iudæis visum est dubiū, dilectioni vestrę monemus non dubium, sed semper maneat certū, quia ostium Dei quod alijs est clausum, alijs iusto Dei iudicio erit apertum. Ante quem & in quo cordetenus orandum, ne cum hoc mundo damnemur, sed Redemptoris gratia potenti saluemur. Cuius in charitate spes nostra ponenda cum fide, ne permittat de parte iustorum perire, pro quibus dignatus est mortem crucis subire,

XVI.

*Burchardus
Marchicomes
& Præf. Ra-
tisbonens.*

Erat quidam vir ingenuus BURCHARDI Marchicomitis & Præfeti Ratisbonensis vasallus. Hunc diuina à DEO corripuerunt flagella, ut neruis contractis omnium penè